

са, облекчусь,—чаюсь: Търговията ся паймногo улеснила отъ когато
начнали да ся правятъ пароплови (вампори). *Ж.* 352. Улеснене с.
с. облекченіе: Плюмката, която тече отъ тѣзи гланды, служи за уле-
сненіе на дѣвканіето. *Д.* 1870 р. 86.

Улѣтъ *м. св.* 1) улечу: И улетѣ душата му. *Тб.* 84. 2) опаду
(о волосахъ): Ако бждатъ тия уроки отъ момъ—да ѝ улѣти русата
коса, ако бжде отъ женъ—да ѝ падне лѣвата гърда. *Ч.* 115. Космитѣ
отъ глава му улѣтеха и очи му зеа да не довиждатъ. *Зк.* 14. 3) ис-
парюсь (о ростѣ): Хайде да легнем да поспим До-дѣ слѣнцето припече,
До-дѣ росата улѣти. *Д.* 81, 6—8. Косата да ти улѣти Като росица в
ливади. *Д.* 51, 13—14.

Улефе* (*oulouset et 'ouloufè s. ar.* 1. *Solde, paye de soldat.* 2.
Pension, salaire) с. с. плата, жалованье: Ей вие млади юнаци! Харамъ
да ви ъ улефе По двесте, триста гроше'и, Кога сѣ найме девойка,
'Семъ да ве каменъ натфърлитъ. *М.* 202. Кжде идеть отъ цара уле-
фе, Малу многу триста маски азно. *М.* 222. *ср.* лефе.

Улица с. *ж.* **Уличка** *ум.* улица, переулокъ, туникъ: Нягул ся
провикнъ От високи чардаци По селски улици. *Д.* 30, 3—4. Море кол-
ко те любя дивойко, Толко се чувай, Да не те срета пѣмъ тесни-
на,—, трезенъ улица. *В.* 202. Ти ми хвані позлатена кочія, Изкарай
ме в Никополска чаршия Па си хвані до двамина телале Та да ви-
кат из тѣсните улици: Продава ся тѣнка Яна хубава. *Д.* 66, 10—14.
Ся гледах, Пенке, ся вардих, Дано те срѣщнъ я стигнъ В алексовата
уличка. *йб.* 77, 3—5. Той послѣдова крадеца изъ три или четири мал-
ки улички. *II.* 26.

Улия с. *ж. син.* вулгійа, котомка изъ кожи: Сѣкы овчяръ си пма
по една улиъ, въ коѣ си гужда хлѣбъ и други за припитаніе, и ѣ
носи на рамо си, кога иди подиръ стадо. *Пк.* 135.

Улові *м. св.* **Улавамъ** *м. дм.* схвачу, схватываю; поймаю,
ловлю: Не ѣ никой познавал, Най ѣ ъ познал млад Стоян, Че ѣ за-
ръка улови Че ѣ поведе заведе На врѣх на стара Планина. *Д.* 21, 11—
15. Мнѣго се люто разсѣрди, Улови ѣстри ножѣви. *йб.* 51, 44—45. От
царя хабер довтаса До видинските пашенци, Радава да си уловѣт Или
глава да му земѣт. *йб.* 23, 3—5. Царю вранъ конъ утеклъ, До двесте
триста сеизе Не можле да го уловатъ. *М.* 118. Че замрѣжих до три
горі Че улових до три славея. *Д.* 59, 8—9. Я земи мрежа ленева, Че
иди в тиха Дунава, Улови риба моруна. *йб.* 46, 37—39. А Янкула низъ
гора си шетатъ, Нищо ловъ ми тои не улоя. *М.* 182. Когато пѣкоя
птица са приближи до живиятъ островъ, то бива улавяна за краката и
удаваана. *З.* 246. Улови си, улови си Своѣ дѣлѣ пушкѣ. *Гн.* 253. Той